

mig, at man derved vilde komme ind paa en Bedømmelse af de enkelte Personers snævrere økonomiske Stilling, rent individuelle, personlige Stilling; men det synes mig at ligge uden for Lovgivningsmagtens Opgave. Jeg tror, det vilde være ganske ukendt, ganske umuligt. Jeg afventer i øvrigt Begrundelsen, hvis den skulde fremkomme fra nogen Side. Jeg beklager derfor, at adskillige af Forslagsstillerne ikke kunne stemme for Finansministerens Ændringsforslag under Nr. 5 og 6.

Jeg har endnu kun et Par Bemærkninger at gøre. Den ene er, at det har ikke kunnet undgaas, da jeg er kommen til at indtage den Uriaspost som Ordfører for dette Forslag, at jeg har modtaget Henvendelser fra forskellige Sider om Forstaaelse af Lovforslaget. Jeg har naturligvis dertil maattet svare, at det er Finansministerens Sag at fortolke Forslaget. Man kan betragte det som en Aftale mellem Folketinget og Finansministeren, at denne Fortolkning skal være saa liberal som mulig. Det vil imidlertid jo vanskelig kunne undgaas, at der selv med en saadan liberal Fortolkning vil kunne opstaa Forhold, hvor visse Urimeligheder kunne komme frem. Det er noget, der er ganske uadskilleligt fra saadanne Lejlighedslove — ganske uadskilleligt derfra. Det er derfor, jeg paa et tidligere Tidspunkt har udtalt, at jeg ikke er nogen Ven af slige midlertidige Love, men at jeg er en meget stærk Tilhænger af en virkelig, alvorlig gennemgribende Lønningslov. Der kan da tænkes Tilfælde, f. Eks. en Mand har faaet et ganske ringe Tillæg, som langtfra andrager det Lønningstillæg, han vilde faa efter nærværende Lovforslag, og saa bliver han muligvis efter Ordlyden udelukket fra at faa Andel i dette Lønningstillæg, medens en Mand, der er ganske ligestillet med ham, faar et saadant Tillæg. Nu kan Forholdet jo desværre være dette, at hans Lønning er bleven reguleret, saa at dette mindre betydelige Tillæg i Virkeligheden er Resultatet af en alvorlig Overvejelse af, hvorledes den paagældende Klasses Funktionærer bør eller burde lønnes. Men det kan ogsaa være, af dette har en mere eller mindre tilfældig Karakter. Jeg har om dette Spørgsmaal kun dette ene at sige, at for saa vidt Finansministeren ikke kan hjælpe derpaa ved sin Fortolkning af Loven, maa dette være forbeholdt en kommende Rigsdagssamling gennem Undersøgelsen i et Finansudvalg at bøde paa saadanne Haardheder, der maatte komme

frem. Jeg tror ikke, det er muligt, at sige mere herom.

Til Slutning skal jeg endnu kun gøre den Bemærkning, at der jo fra Højres Side er talt noget om det usle Tilbud, Folketinget har gjort ved dette Lovforslag. Jeg skal da minde om nogle Ord af den ærede Finansminister i Mødet i Lørdags. Han udtalte, at det ikke var ham muligt fuldstændig at overskue Rækkevidden af Forslagsstillerens Forslag, men at han antog, at vi neppe havde regnet rigtigt, naar vi havde talt om en Sum af 12—1300,000 Kr., idet en Forøgelse af fra 80—96 Kr. kunde blive saa betydelig, at han næppe troede, den nævnte Sum vilde slaa til. Finansministerens Forslag gik ud paa, at der vilde medgaa en Sum af noget over 1½ Million Kr. Vort Forslag vilde altsaa efter Finansministerens Skøn komme til at andrage over 1,300,000 Kr. Forskellen mellem Finansministerens og vort Forslag vil altsaa højst andrage 200,000 Kr. Fremdeles omfattede Finansministerens Forslag en Kreds af 22,000 Embeds- og Bestillingsmænd; vort Forslag vil, saa vidt vi skønne, komme til at omfatte 19,000 Bestillingsmænd, og de, der undtages, ville i det væsentlige blive dem, der efter vor Mening ere saaledes stillede, at man ikke ret vel kan tale om Nødstilstand for deres Vedkommende, men for dem, der faa Andel i Tillæget, vil for ingen Summen blive mindre og for de aller fleste Summen blive større end efter Ministerens Forslag. Jeg tror derfor, at Folketinget med god Samvittighed vil kunne vedtage det Forslag, jeg har den Ære at være Ordfører for.

Finansministeren (Scharling): Over for den sidste Udtalelse af den ærede Ordfører skal jeg bemærke, at der bliver den meget væsentlige Forskel mellem Regeringens og det nu foreliggende Forslag, at Regeringens Forslag gik ud paa at give de paagældende Statsfunktionærer et Tillæg af ca. 1½ Mill. Kr. for indeværende Finansaar, medens Forslaget nu gaar ud paa, at der ikke skal gives noget for det indeværende Finansaar; derimod foreslaas det, at der i Stedet for de forskellige Lønningsforslag, som foreligge for det kommende Finansaar, skal gives et samlet Lønningstillæg af mellem 1¼ og 1½ Mill. til samtlige Etater undtagen Toldtaten. Jeg kan ikke se rettere, end at dette er noget væsentligt andet og efter min Førmening væsentlig ringere end det af Regeringen foreslaaede, idet Regeringens For-